

NORDISKE STUDIER I LEKSIKOGRAFI

Titel:	Skjematiske fleirordskonstruksjonar i <i>Norsk Ordbok</i>	
Forfatter:	Sturla Berg-Olsen	
Kilde:	Nordiske Studier i Leksikografi 12, 2013, s. 80-94 Rapport fra Konferanse om leksikografi i Norden, Oslo 13.-16. august 2013	
URL:	http://ojs.statsbiblioteket.dk/index.php/nsil/issue/archive	

© Nordisk forening for leksikografi 2014

Betingelser for brug af denne artikel

Denne artikel er omfattet af ophavsretsloven, og der må citeres fra den. Følgende betingelser skal dog være opfyldt:

- Citatet skal være i overensstemmelse med „god skik“
- Der må kun citeres „i det omfang, som betinges af formålet“
- Ophavsmanden til teksten skal krediteres, og kilden skal angives, jf. ovenstående bibliografiske oplysninger.

Søgbarhed

Artiklerne i de ældre Nordiske studier i leksikografi (1-5) er skannet og OCR-behandlet. OCR står for 'optical character recognition' og kan ved tegngenkendelse konvertere et billede til tekst. Dermed kan man søge i teksten. Imidlertid kan der opstå fejl i tegngenkendelsen, og når man søger på fx navne, skal man være forberedt på at søgningen ikke er 100 % pålidelig.

Skjematiske fleirordskonstruksjonar i *Norsk Ordbok*

Sturla Berg-Olsen

This article explores how four schematic multi-word constructions are covered in the monolingual documentary dictionary *Norsk Ordbok*. In accordance with the tenets of Construction Grammar it is argued that schematic constructions form a central part of speakers' knowledge of language and should be documented on a par with other linguistic units. A large dictionary database fed by a corpus provides a good basis for documenting such constructions. A structured database of constructions can in its turn provide valuable input to dictionaries.

1. Om konstruksjonar

Konstruksjonsomgrepet blir brukt av lingvistar og leksikografar med varierende presisjonsnivå og til dels ulikt innhald. For nokre formål kan det vere tilstrekkeleg å definere *konstruksjon* nokså rundeleg, slik det er gjort i *Norsk Ordbok*: «ordsamband el setning bygd opp på ein viss måte». Vitskapelege formål krev ein større grad av presisjon. Her vil eg halde meg til ein definisjon i tråd med det som er gjengs oppfatning innan den breie retninga av lingvistikken kjend som konstruksjonsgrammatikk.

Eg definerer ein grammatisk konstruksjon som *ei konvensjonalisert språkleg eining med ei viss form og ei viss tyding* (jf. til dømes Croft 2005:274ff og Goldberg 2006:5). Eit kjenneteikn på mange konstruksjonsgrammatiske teoriar er at dei ser på konstruksjonar – i denne tekniske forstanden – som dei grunnleggjande einingane i språket.

Ut frå denne definisjonen blir spekteret av konstruksjonar svært vidt. Ein kan gruppere dei ut frå fleire parametarar, til dømes kompleksitet og skjematistitet. Nokre døme på ulike typar konstruksjonar er sette opp i figur 1:

	SPESIFIKKE	SKJEMATISKE
KOMPLEKSE	hulter til bulter	SUBJ V OBJ
	skyte ei kvit pil etter NP	V- PRET N-PL
ATOMISKE	hest	ADJ
	sin	PREP

Figur 1: Døme på meir eller mindre komplekse og meir eller mindre skjematistiske konstruksjonar.

Til venstre i figuren står einingar med spesifikt leksikalsk innhald, både atomiske (dvs. ord) og komplekse (dvs. faste ord-samband med bunde innhald). Jo lenger til høgre ein kjem, dess meir skjematistiske blir konstruksjonane, dvs. at dei får fleire variablar eller opne plassar. Komplekse skjematistiske konstruksjonar er setningsmønster, mens ordklassar er døme på atomiske skjematistiske konstruksjonar.

Eit døme på *skjematiske fleirordskonstruksjonar* er ringa rundt i figur 1. Dette er komplekse konstruksjonar som har ein viss – ofte nokså høg – grad av skjematisitet. Kompleksiteten vil seie at konstruksjonen kan delast opp i fleire ord, men tydinga til konstruksjonen er ikkje føreseieleg ut frå tydinga til dei einskilde delane. Høg grad av skjematisitet vil seie at fleire av plassane i konstruksjonen kan fyllast med ulikt leksikalsk materiale. Skjematiske fleirordskonstruksjonar er meir eller mindre det same som det Farø & Lorentzen (2009) kallar *fraseoskabelonar*.

2. Skjematiske fleirordskonstruksjonar og *Norsk Ordbok*

Norsk Ordbok (NO) er eit vitenskapleg verk som set seg høge mål. På heimesida til prosjektet står det at ordboka «gjev ei uttømmende framstilling av ordtilfanget i dei norske dialektane og i nynorsk skriftspråk. Under oppslagsorda finn du informasjon om ordtydingar, dialektformer, grammatiske opplysningar og opplysningar om ordhistorie». Eit spørsmål som uvilkårleg melder seg frå ein konstruksjonsgrammatisk ståstad, blir da i kva grad og korleis ei stor allmennordbok som NO formidlar grammatiske opplysningar som ikkje utan vidare lar seg knyte til eit bestemt lemma. På bakgrunn av si undersøking av fleirordssamband i danske ordbøker konkluderer Farø & Lorentzen (2009:89) med at «de mere subtile og upåfaldende typer med fx tompladser får en noget stedmoderlig behandling». Lyngfelt &

Sköldberg (2013) analyserer korleis nokre utvalde skjematisk konstruksjonar er dekte i fire svenske ordbøker, og finn den same tendensen – jo meir skjematisk ein konstruksjon er, dess vanskelegare er det å gje han adekvat behandling i ei ordbok.

Her vil eg i liknande ånd som dei to nemnde studiane ta for meg fire skjematisk fleirordskonstruksjonar og analysere korleis dei tar seg ut i NO. Dei fire er syntaktisk ulike og gir høve til å belyse problematikken rundt konstruksjonar i ordbøker frå fleire synsvinklar. Eg avstår her frå å jamføre ulike ordbøker, men i vil i staden prøve å gjere eit djupdykk i éi bestemd ordbok. Det er verdt å merke seg at NO er meir vidfemnande enn dei ordbøkene som blei undersøkte i dei danske og svenske studiane, og også skil seg frå dei fleste av desse ved at ho òg dekkjer talemålsvariantar av norsk.

2.1. Konstruksjonen [x og x]

(1) og (2) nedanfor gir døme på konstruksjonen [x og x]:¹

(1) eg måtte gå forbi Café Børs [...] Ja, **måtte og måtte**, men eg gjekk nå forbi (Fløgstad: *Dalen Portland*)

(2) det finst **jubileum og jubileum**, fru Blom (*Dag og Tid* 1998)

Elementet x, som blir gjentatt med *og* imellom, er i døma over høvesvis eit verb og eit substantiv, men andre ordklassar så vel

1. Uthevinga med halvfeite typar her og vidare i artikkelen er mi.

som frasar og vel i viss mon òg større einingar kan opptre i konstruksjonen. [x og x] blir brukt for å signalisere tvil om (gyldigheita av) noko som opptreer tidlegare i konteksten. Ein under-type av konstruksjonen med tillegget *fru Blom* ser vi i (2); denne undertypen har ikkje motstykke elles i skandinavisk, og kan etter alt å døme sporast til ein bestemd person, nemleg skodespelaren Per Aabel (NO1000 under *Blom*).

Det einaste faste leksikalske elementet i denne konstruksjonen er konjunksjonen *og*, og det er rimelegvis i artikkelen for dette lemmaet vi finn konstruksjonen omtalt i NO, under **II og**, tyding 2b:

b mellom to identiske ord for å syna at dei kan ha ulik tyding el at ein dreg i tvil om ordet ein bruker, er det rette: *artig og artig / det finst jubileum og jubileum, fru Blom* (*Dag og Tid* 1998).

Det er godt mogleg at [x og x] ligg føre (til dømes i bruksdøme) også andre stader i NO, men det er vanskeleg å finne slike døme ved søk. Verdt å merke seg er at databasen ikkje inneheld nokon lenker til tyding 2b i **II og** – det vil seie at redaktørane ikkje har sett behov for å kommentere ved noko bruksdøme at det har samanheng med denne bruken av *og*.

2.2. Konstruksjonen [din NP]

(3) – Vil du sjå til å rappa deg, **din rotagamp!** skreik Erling og smurde til han med vidja (Høydal: *Villstyring*)

(4) Høyrer du det du, **di gamle kattugle** du sitt der! (Fønhus: *Domedag i Skreppebrøtin*)

Konstruksjonen [din NP] inneheld eit possessivt pronomen i 2. person eintal saman med ein NP; pronomenet kongruerer med NP-en i genus. Fleirtal er ikkje mogleg (**dykkar idiotar!*). Konstruksjonen er brukt i tiltale og signaliserer ekspressivitet – oftast i form av utskjelling, men av og til òg i vennleg eller kjærleg tiltale til nokon.² I NO er [din NP] etter måten breitt omtala i artikkelen **din** under tyding 2:

2 kvard., adj knytt til subst (serl skjellsord) i tiltale (svarar logisk til eit *du* med apposisjon; jfr *II du 1*): *di gås / din kjeltring / er det liv i deg enno, ditt skrymt* (Ørj. Chr 134) / i venleg, kjælende tiltale: *din vesle krok* (Vo) / ofte med till. som *der du er (står, sit o l) / ditt barn der du er!* (Du.R 150) / i tilkn til eit frg *du: du, din arme stakkar* (Mor.Sv 89) [...]

Nett som ved førre konstruksjon er det heller ikkje her elektroniske lenker til denne tydingsbolken frå bruksdøme andre stader i ordboka, sjølv om [din NP] er rikt representert i eksempelaterialet i NO.³ Eg har funne 108 instansar av denne konstruksjonen i NOs elektroniske artikkelbase. Interessant nok er det mellom desse ikkje eit einaste klart døme på vennleg eller kjærleg tiltale, sjølv om denne bruken altså er nemnd under **din**.

-
2. Det finst ein nærskyld konstruksjon med pronomen i 1. person, brukt i utsegner retta til ein sjølv. Denne er omtala i NO under **II min**, tyding 5 med fleire døme av typen eg, *mi dumme tosse*.
 3. Eit konsekvent system der instansar av ein konstruksjon blei lenka til den plassen der konstruksjonen var omtala, kunne mellom anna ha gitt informasjon om produktiviteten til konstruksjonen.

Dei mange døma på [din NP] er truleg dels ein indikasjon på at svært mange NP-ar potensielt kan brukast som skjellsord i denne strukturen, og også på at slike vendingar er heller frekvente i kjeldematerialet til ordboka.

Døma på konstruksjonen er førte på fleire ulike måtar: Oftast står dei i ein eigen tydingsbolc, anten med eller utan bruksmerking (til dømes *nedsetj, skjellsord, sviv*. [for *svivyrdeleg*], *kvard.*, *skjemt.*), og stundom med funksjonsutgreiing av typen *nytta som skjellsord* (øg i kombinasjon med bruksmerking). Det hender også at døme på konstruksjonen er førte i tydingsbolc saman med andre døme, slik som her, i tyding 2b frå artikkelen **klåfinger**:

b ei(n) som er klåfingra [...]: *hald deg vekk, din 'klåfing'!* (YSandsvær) / overf: *ein klåfinger til å rive ned, gjera um, kaste burt det gamle* (Be.VR III,179).

2.3. Konstruksjonen [V seg (i)gjennom NP]

(5) direktøren **drikk seg gjennom perversitetane** (*Dag og Tid* 2000)

(6) billige erotiske scener der **skodespelarane onanerer seg gjennom tre verdsdelar** (*Firda* 2001)

[V seg (i)gjennom NP] inneheld eit verb med refleksivpronomen, preposisjonen *gjennom* eller *igjennom* og ein NP som er komplement til denne preposisjonen. Konstruksjonen blir brukt til å uttrykke ei bokstaveleg eller metaforisk rørsle som går føre seg gjennom noko. Fokuset kan anten ligge på årsaka til at

rørsle skjer eller måten ho skjer på. Dette er ein av ei rekke konstruksjonar i norsk med nærskyld form og tyding, og nett *gjennom*-konstruksjonen kan sjåast på som ein undertype av RCM-konstruksjonen (der RCM står for *reflexive caused motion*), analysert inngåande av Seland (2001) og også omtala i Sveen (2002).

Seland teiknar opp eit bilete der RCM-konstruksjonen er i slekt med og motivert av ei rekke andre konstruksjonar, som har visse trekk sams med, men på nokre punkt skil seg frå RCM-konstruksjonen. Dette gjeld til dømes den refleksive rørslekonstruksjonen (*åle seg gjennom mylderet*), den refleksive veg-konstruksjonen (*bane seg veg gjennom hopen*) og resultativkonstruksjonen (*trimme seg frisk*).⁴

Gjennom-konstruksjonen er relativt lett å finne ved søk, både i nynorskorpuset (som inneheld drygt 20 døme på han) og i bruksdømefeltet i NOs artikkeldatabase. Når det gjeld omtale av konstruksjonen i seg sjølv, er den naturlege plassen å leite artikkelen **gjennom** el **igjennom**. Her finn ein rett nok fleire døme på han, men dei er spreidde på fleire tydingsbolkar, og ei enskapleg framstilling av *gjennom*-konstruksjonen i seg sjølv manglar:

1) a) brukt om rørsle el noko oppfatta som rørsle for å uttrykkja at ho går føre seg i (innanfor, omslutta av) det som styringa nemner frå den eine enden, den eine sida heilt ut til (på) den andre, at ho omfattar det som er uttrykt i styringa frå byrjing til slutt; (inn) frå den eine og (ut) til den andre sida el enden av: [...] og *elden har vel ikkje vunne ete seg*

4. For mange formål kan det vere nyttig å skilje mellom fleire undertypar av resultativkonstruksjonen. For ei finare inndeling av tilsvarande konstruksjon i svensk sjå Jansson (2005).

upp gjennom taket (Up.TL 193) [...] *ei stjerne .. glødde seg gjennom skya* (Du.MM 253) [...]

2) saman med trykkveikt verb der prep og verb lagar eit meir el mindre fast samband som uttrykkjer rørsle gjennom (i tyd 1a) noko(n) (og prep såleis nærmar seg el går over til adv) [...] *arbeida seg (i)gjennom (noko)* [...] // bil., overf, ofte for å uttrykkja at nokon kjem til slutten av el på ein heldig el lykkeleg måte utstår el legg bak seg det styringa (el obj) nemner (t d tidbolk, sjukdom, vanskar, plager o l): *frysa seg, greia seg, gå, koma (seg), slita seg (i)gjennom (noko)* [...] // bil., overf, til å uttrykkja at nokon fylgjer skule, undervisning el fullfører eksamen o l [...] *stræva seg igjennom latinskulen* (Kl.LS 283) [...]

Det er vanskeleg å kritisere redaktøren som har skrive artikkel- kelen **gjennom** for å ha hatt manglande fokus på konstruksjonar. Den primære eininga i ei ordbok er naturleg nok ordet, og artikkelen er meint å vere ei beskriving av eigenskapane til ordet (*i)gjennom*. I eit slikt perspektiv blir konstruksjonen [V seg (*i)gjennom* NP] meir perifer, og skil seg ikkje nødvendigvis så klart ut frå andre nærskyldte konstruksjonar. Også artikkelen **IV seg** inneheld døme på *gjennom*-konstruksjonen (og meir generelt på RCM-konstruksjonen), men handlinga er noko stuttare enn kva ein konstruksjonsgrammatikar kunne ønskt seg:

1 [...] **f** i konstruksjon med (intr) verb og adv som uttrykkjer retning, føremål, (ynskjeleg) resultat el sideverknad av v-handlinga: *dei tusla seg heim* (Håløygm 1962,111) / *dei streva seg fram på bakken heime* (Du.BA 207) / *så dansa dei seg gjennom gardar og tun langt innerter grenda* (Hordaland 1900) [...]

Døme på *gjennom*-konstruksjonen finst i ei rekke verbartiklar i NO, ofte skilde ut i eigne tydingsbolkar med grammatisk merknad *refl*, men av og til òg som nakne bruksdøme utan kommentar. Tre døme på ulike føringsmåtar er attgitte nedanfor.⁵ Eg har ikkje funne døme på at instansar av denne konstruksjonen er førte som sublemma.

gråta v [...] **1 a)** (ved sterk sinnsrørsele) fella tårer (med klagande lyd attåt); grina (2a-b), sutra [...] // refl: [...] *han gret seg gjennom ei vise om mora* (T.Solh.IS 26) [...]

sitja v [...] **B** med obj. [...] **2** refl, med pred-ord el adv: *han sat seg gjennom dagane* (BrodalTMK 91) [...]

IV stava [...] **1** setja saman bokstavar til stavingar og ord; (serl:) lesa, nemna bokstav for bokstav i ord [...] *stava seg gjennom ei bok* [...]

2.4. Konstruksjonen [NP VP₁ Ø VP₂]

(7) Nei ho kjenner det ikkje. Ho er med i viktigare ting. **Ho ligg bøyer sine inste blad saman.** (Vesaas: *Signalet*)

Denne konstruksjonen skil seg på fleire måtar frå dei tre eg har tatt for meg fram til nå. VP₁ er ein verbfrase som uttrykkjer kva for stilling eller rørsele subjektet er i. Ø er ein tom plass, mens

5. I artikkelen **IV stava** er *stava seg gjennom ei bok* ført som redaksjonelt døme, derfor manglar det kjelde her.

VP₂ er ein verbfrase i same form som VP₁ som uttrykkjer ei handling som subjektet driv med, eventuelt ein tilstand som varer ved. Dette er ein regionalt avgrensa variant av den mykje vanlegare konstruksjonen [NP VP₁ og VP₂], der dei to verbfrasane er bundne saman av konjunksjonen *og*. *Norsk referansegrammatikk* seier at varianten utan *og* mellom *anna* er vanleg «i de indre dialektene i Agder og Telemark» (NRG 535). Nettopp det dialektgeografiske aspektet er av interesse her, i og med at NO også er ei dialektordbok som gjerne heimfestar språklege data på form- og tydingsnivå i den mon kjeldegrunlaget gjer det mogleg. Å seie noko om kvar i landet ein viss konstruksjon er i bruk, er i det perspektivet også av interesse.

Eit problematisk trekk ved denne konstruksjonen i ein leksikografisk samanheng er at han ikkje inneheld noko fast leksikalsk element, men berre har opne plassar. Så mens den allmenne varianten [NP VP₁ og VP₂] er omtala i artikkelen **II og** (under tyding 2o) i NO, er det ikkje éin openberr plass i ordboka å leggje inn informasjon om varianten utan *og*. Han er likevel nemnd i fleire artiklar for verb som typisk kan fylle plassen VP₁, såleis i artiklane **I gå**, **sitja** og **IV stå** – men ikkje **liggja**, sjølv om kjeldematerialet inneheld døme på konstruksjonen med *liggja*, som vist i (7).

I gå [...] **A** [...] **5** [...] **d** (om person) fara meir el mindre føremålslaust ikring; driva (ofte brukt (durativt) føre *anna* verb for å syna at ein jamt, ideleg el over lengre tid gjer noko el er i ein tilstand som verbet uttrykkjer); sviva ikring, halda på [...] // utan inf-merke el konj: *son hass måtte gange gjæte* (R i Dølen 1870,21,3,2) [...]

sitja v [...] **A** [...] **4** (med avbleikt tyd i sideordna samband med *anna* v, i hovudsak for å uttrykkja durativ el iterativ

verbalhandling) halda på (støtt og stendig) [...] // utan bindeord mellom verba: [...] *dei såte då åte kvellsmaten* (GOS III,10) [...]

IV stå v [...] **A** [...] **2** med avbleikt tyd i sideordna samb med anna v, (serl om levande vesen i oppreist stode) brukt for å uttrykkja at ei handling el ein tilstand varer ved el (i fortid) varte ved (då noko anna hende); halda på (støtt og stendig) (jfr NoRef 648); jfr *sitja A4* [...] // utan bindeord mellom verba (jfr NoRef 535): *Siss står ser på dei med open munn* (Ves.Is 103) [...]

Konstruksjonen [NP VP₁ Ø VP₂] har altså av naturlege grunnar ikkje fått noka samla behandling i NO, men er likevel omtala og eksemplifisert fleire stader. Det er noko påfallande at ordboka ikkje heimfestar konstruksjonen utan *og* i dei ulike verbartiklane der han kjem opp, sjølv om dei døma som blir førte, gir ein indirekte peikepinn om kvar denne uttrykksmåten er eller har vore gjengs.

3. Konstruksjonar i ordbøker og andre stader

Store ordboksverk som NO tar mål av seg til å beskrive ikkje berre ordforrådet til morsmålsbrukarane, men også dei grammatiske eigenskapane til einskilte leksikalske einingar. Kva for (meir eller mindre skjematisk) konstruksjonar eit gitt ord opptrer i, er ein sentral del av kompetansen til språkbrukarane, og

ein kan reint ut sagt spørje seg om det er mogleg å beskrive eit ord fullgodt utan å trekkje inn konstruksjonsperspektivet (Fillmore 1994:114). I alle tilfelle er det eit poeng at skjematisk fleirordskonstruksjonar bør kartleggast og dokumenterast i same grad som andre språklege fenomen. Dei får likevel ofte mangelfull behandling i ordbøkene, mellom anna fordi dei ikkje alltid kan knytast til eitt bestemt leksem. Jmført med dei danske og svenske ordbøkene som har vore analyserte i tidlegare studiar, kjem NO relativt godt ut av det: Dei fire stikkprøvene eg har gjort, tyder på at verket faktisk inneheld ein god del informasjon også om slike konstruksjonar. Likevel er det klart at ei ordbok – eller i alle fall ei ordbok strukturert på tradisjonelt vis – ikkje er optimal korkje for den som vil dokumentere skjematisk konstruksjonar eller for brukarar som ønskjer å finne informasjon om dei. Sjølv ei stor dokumentasjonsordbok som NO kan ikkje dokumentere alt, og leksikografar må nødvendigvis fokusere på det leksikaliserte og det typiske. Eit døme som *ho halvsov seg gjennom mattetimen* høyrer truleg ikkje heime i artikkelen **halvsove**; Lyngfelt & Sköldberg (2013:87) åtvarar beint fram mot å ta med slike konstruksjonar i verbartiklar om konstruksjonen ikkje er klart leksikalt etablert med verbet det gjeld.

Som nemnt er det eit poeng i seg sjølv at konstruksjonane i eit språk blir kartlagde og dokumenterte. Ei ordbok som NO – kombinert med eit fyldig korpus – dannar eit godt utgangspunkt for å hente inn og systematisere kunnskap om form, tyding, utbreiing og produktivitet også når det gjeld etter måten skjematisk konstruksjonar som dei eg har kasta lys på her. Ein slik kunnskapsbase (gjerne kalla *konstruktikon*, jf. Lyngfelt & Sköldberg 2013) kan i sin tur koplast til andre ressursar og mellom anna bli ei hjelp for leksikografar til å gjere konstruksjonane meir synlege og gje dei ei meir konsekvent behandling i ordbøkene.

Litteratur

Ordbøker

- NO = *Norsk Ordbok. Ordbok over det norske folkemålet og det nynorske skriftmålet*. 1966–. Oslo: Det Norske Samlaget.
<<http://no2014.uio.no>> (oktober 2013).
- NO1000 = Tor Guttu (red.) (2005): *Norsk Ordbok med 1000 illustrasjoner*. Oslo: Kunnskapsforlaget.

Annan litteratur

- Croft, William (2005): Logical and typological arguments for Radical Construction Grammar. I: Jan-Ola Östman & Mirjam Fried (red.). *Construction Grammars. Cognitive grounding and theoretical extensions*. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins, 273–314.
- Farø, Ken & Henrik Lorentzen (2009): De oversete og mishandlede ordforbindelser – hvilke, hvor og hvorfor?. I: *LexicoNordica 16*, 75–101.
- Fillmore, Charles J. (1994): The Hard Road from Verbs to Nouns. I: Matthew Y. Chen, Ovid J.L. Tzeng & William S-Y. Wang (red.). *In Honor of William S-Y. Wang: Interdisciplinary Studies on Language and Language Change*. Taipei: Pyramid Press, 105–129.
- Goldberg, Adele (2006): *Constructions at Work. The Nature of Generalization in Language*. Oxford: Oxford University Press.
- Jansson, Håkan (2005): *Har du ölat dig odödlig? En undersök-*

BERG-OLSEN

ning av resultativkonstruktioner i svenskan. Specialarbete, nordiska språk fördjupningskurs 2, Göteborgs universitet. <<http://hdl.handle.net/2077/19000>> (oktober 2013)

Lyngfelt, Benjamin & Emma Sköldberg (2013): Ett svenskt konstruktikon – ett konstruktionsgrammatisk perspektiv på lexikografi. I: *LexicoNordica 20*, 75–91.

NRG = Jan Terje Faarlund, Kjell Ivar Vannebo & Svein Lie (1997): *Norsk referansegrammatikk*. Oslo: Universitetsforlaget.

Seland, Grete (2001): *The Norwegian Reflexive Caused Motion Construction. A Construction Grammar Approach*. Oslo: G. Seland.

Sveen, Andreas (2002): Konstruksjonens betydning for betydningen: å verbe seg til MÅL. I: *Norsk Lingvistisk Tidsskrift 20*, 3–26.

Sturla Berg-Olsen

redaktør, dr.art.

Norsk Ordbok 2014

Institutt for lingvistiske og nordiske studium

Universitetet i Oslo

Postboks 1021 Blindern

NO-0315 Oslo

sturla.berg-olsen@iln.uio.no